

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráčky v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2019, čj. MZP/2019/430/466, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 1. 2020, čj. 11 A 170/2019-14,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty pro předložení plné moci udělené advokátovi **se zamítá**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 23. 1. 2020 blanketní kasační stížnost. NSS usnesením ze dne 6. 3. 2020 zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti: dospěl totiž k závěru, že kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná. Současně soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání.

[2] Stěžovatel dne 17. 4. 2020 požádal o prodloužení lhůty k předložení plné moci do doby, než budou v České republice zrušena karanténní omezení, která mu znesnadňují navázání kontaktu s advokátem. NSS této žádosti vyhověl a usnesením ze dne 28. 4. 2020 lhůtu prodloužil do 31. 5. 2020.

[3] Dne 27. 5. 2020 požádal stěžovatel opět o prodloužení lhůty k předložení plné moci, a to o další měsíc. Podle něj je situace se zastupováním stále zoufalá; advokát, kterého oslovil, se bojí sejít, a stěžovatel mu tak nemůže svou věc osobně vysvětlit.

[4] Na rozdíl od první žádosti nyní soud neshledal, že by tu byl důvod k prodloužení lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního, tj. z vážných omluvitelných důvodů.

[5] V usnesení o prodloužení žádosti ze dne 28. 4. 2020 soud sice uvedl, že úřední styk obecně ani styk klienta s advokátem konkrétně nejsou vyloučeny ani během nouzového stavu, ale připustil, že sehnat si advokáta je nyní obtížnější. Současně vyslovil domněnku, že dodatečně poskytnutý měsíc ke splnění uložené povinnosti by měl stěžovateli postačovat, i s ohledem na očekávané uvolňování opatření souvisejících s nouzovým stavem.

[6] Očekávané uvolnění skutečně nastalo. Karanténní omezení byla postupně zmírňována již od konce dubna a od 11. 5. 2020 (tj. ještě před ukončením nouzového stavu ke dni 17. 5. 2020) jsou v provozu veškerá běžná zařízení obchodů a služeb, jen je při jejich využívání nutno dodržovat předepsaná hygienická opatření. Tam, kde se lidé přímo nedotýkají druhých (jako v kadeřnictvích, při masážích apod.), postačí dodržovat odstup dva metry a ve vnitřních prostorech nosit roušku.

[7] Soud má tak za to, že karanténní omezení, která znesnadňovala stěžovateli navázat styk s advokátem, pominula ještě před polovinou května a pro další prodloužení lhůty není důvod. Krom toho ze zcela obecného stěžovatelova sdělení (advokát tu není blíže označen) lze soudit, že kontakt mezi stěžovatelem a advokátem už byl navázán (a to nikoli osobně, takže ani prvotního prodloužení lhůty nejspíš nebylo nezbytně třeba) – jen ještě nebyla uzavřena dohoda o zastoupení, jejímž průkazem navenek je plná moc. Stěžovatel má datovou schránku, a kdyby tedy onen advokát hodlal stěžovatele opravdu zastupovat, mohl by mu plnou moc k podpisu zaslat i elektronicky. To se ale nestalo.

[8] Skutkové okolnosti projednávané věci jsou dostatečně seznatelné z napadeného usnesení městského soudu a případně ze stěžovatelovy kasační stížnosti. Navíc už i NSS ve svém usnesení ze dne 6. 3. 2020 uvedl, že kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná, protože městský soud při odmítání žaloby postupoval v souladu s nedávnými závěry rozšířeného senátu NSS. Podle NSS tak za stěžovatelovými potížemi při navazování kontaktu s advokátem pravděpodobně nestojí ani tak epidemiologické obavy, jako spíš advokátova neochota ujmout se věci, která nemá šanci na úspěch. Taková okolnost (marná snaha nalézt advokáta ochotného k zastupování) ale nijak nesouvisí s karanténními omezeními a není ani jiným *vážným omluvitelným důvodem*, a nemůže tak vést k dalšímu prodloužení lhůty.

[9] Stěžovatel tedy ve stanovené lhůtě, která po prodloužení celkem činila téměř dva měsíce (od 3. 4. 2020, kdy byla stěžovateli doručena původní výzva k předložení plné moci, do 31. 5. 2020), nepředložil plnou moc udělenou advokátovi. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovateli nepodařilo odstranit, a soud proto jeho kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.).

[11] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud vrátil stěžovateli soudní poplatek tak, jak je uvedeno ve výroku III tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. června 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu